

Egy pusztuló nép ünnepén...

(folytatás az 1. oldalról)

Ha minden itt felvetett kérdésre őszinte választ akarnánk adni, akkor a kép nagyon sötét lenne. Hiszen a mai magyar társadalmat feszültségek, nemzeti, de nem keresztény téveszmék, keresztényellenesség, politikai rágalmozások, egyre nagyobb mértékű és nem vagy alig kezelt bűnözés, és legfőbbképpen tudásnak és hitnek álcázott rettenetes tudatlanság, valamint ennek a végzetes tudatlanságnak a tudatos és veszedelmes terjesztése hatja át. Akárcsak Szent István, és a csaknem negyven esztendővel később uralkodó Szent László idejében.

A mai kor bajait azonban nem a friss államalapítás, a szabadsághoz szokott, de immár törvényeket betartani kénytelen nemzet, társadalom okozza, hanem az elmúlt 90 esztendő, amit joggal nevezhetünk magyar történelem eddigi legsötétebb korszakainak, kivéve persze ama két évtizedet, amelyet Horthy Miklós fémjelzett, s azt a négy esztendőt, amikor a jelenlegi kormányfő és kabinetje irányította az országot. Igaz, a kilencven esztendőre való visszatekintés sem elegendő, ha a bajok valódi okát kutatjuk, mert Mátyás király óta a magyarság elfelejtette a szabadságot, amit ugyan csupán nyomokban, de csak 1867-ben kapott vissza rövid időre. És az a nemzet, amely nem érzi mi a szabadság, és mindössze sejtései vannak a fogalom jelentéséről, nem is tud harcolni érte. Ezért drámai ma a magyar nemzet lelkiállapota, és jövőképe – jövője.

Ugyanis, amikor ma az ünnepen Szent Istvánról szónokolnak, de demokráciáról beszélnek ismervé az ország és nemzet jelen helyzetét és történelmét – beleértve a szabadság fogalmának a magyar agyokban való homályát is –, akkor pontosan az ellen szólnak, amit Szent István teremtett: a magyar államiság ellen. Ugyanis, ahol nincs közrend, ahol a törvényeket tudatosan nem tartják be a társadalom tagjai, ahol kivessztek a hit és az erkölcs, s helyette az erkölcstelenség

törvényekkel támasztatik alá, ott nincs államiság, és veszélyben van minden érték, amelyet ebben az államban ezer esztendeje igyekezett megteremteni a ma dicsőített államalapító király.

Ahol elvész az az alapérték, amely egységet tudott teremteni, és ehelyett szekták, vagy „magyar vallásnak nevezett” önigazolás kényszere él, ott nem lehet egység. Ahol keresztényüldözés folyik büntetlenül, ott nem beszélhetünk keresztény országról. Ha pedig nem keresztény országról beszélünk, akkor nem beszélünk Magyarországról, amely a kereszténységből fakad és annak elvesztése okán/miatt szűnik meg, válik egy megnevezhetetlen európainak hitt és mondott érték-telen képződménnyé!

Hogyan lehet ma Szent István művét újraépíteni? Törvényekkel, az erkölcs törvénybe foglalásával, a fiatalság nemzeti nevelésével, a kereszténység mindennapokba való beültetésével, példamutatással és szigorral. Főként az ifjúság nevelése volna fontos teendő, de hogyan és kik neveljék az iskolákban a fiatalokat, amikor ma már a tanárok nagyobbik része is hiányos tudással, erkölcsi tartás nélkül végzi a munkáját, hiszen őt is már olyan generáció oktatta, amely nemzetietlen és hit nélküli volt.

A másik akadály a szentistváni mű megtartásában és/vagy felépítésében az az Európa, amely kihagyta alkotmányából a keresztény gyökerekre való utalást. Kihagyva ezzel a keresztény erkölcsiség fontosságát, amit liberális és ostobábbnál ostobább törvényekkel helyettesít.

A harmadik akadály az, hogy ma is a magyar parlamentben tevékenykedhet egy olyan párt, amely 1919-ben kezdte, és 2010-ben fejezte be gyilkos, esztelen, nemzetellenes és kereszténygyűlölő, értékromboló politikai tevékenységét. Ezt a helyzetet súlyosbítja az

a felszínes műveltséggel is alig rendelkező, magát nemzetinek és radikálisnak nevező párt, amely tagságának nagyobbik része épp olyan keresztényellenes és romboló, s a kommunisták, és amely buta nézeteivel, és főlöseges, szalonképtelen hangskodásával súlyos akadályokat gördít a nemzeti politika elé.

2010. augusztus 20-a számomra Magyarországon kétségeket és kérdések százait felvető nap csupán. Nem ünnep, mert nincs mit ünnepelnem. Egy ébredező, de létszámban erősen fogyatkozó, megosztott és egymás ellen acsarkodó társadalmat látok a mai csonkaországban, s nem kevesebb rosszat tapasztalok Küll-

ső-Magyarországon is. Mint ha csak azon dolgozna a felvidéki, az erdélyi, a szerbiai magyarság, hogy elpusztítsa magát. És ha így folytatja a nemzet határon innen és túl, ez a pusztítás sikerülni is fog. Nem mások a hibásak, nem a mai főhatalom, nem az igazi magyar kormány, amelynek szándékait illetően senkinek nem lehetnek kétségei, hanem az a sok „okos” és önmagát „nemzeti vezérnek” tartó hazaáruló, akiket István király az akkori körülmények között bizonyára felnégyeltetett volna. Ő akkor meglehetett az effélékkel, és ennek köszönhetően még van magyar a Kárpát-medencében. Ma viszont ilyen törvények híján, a marakodás közben lassan eltűnik ez a nemzet, s a maradék ország-koncon megosztózik majd az oláh, a tót, a rác, a labanc, a cigány, a zsidó.

És ma már nem tüntetik ki a sokgyermekes édesanyákat augusztus 20-án...

Soha nem volt aktuálisabb az ünnepi himnusz, mint ma:

„Hol vagy István király,
Téged magyar kíván!
Gyászos öltözetben,
Te előtted sírván!”

„Kóser” és „halal” adó

Az elmúlt hónapokban több amerikai és kanadai napilap, folyóirat foglalkozott egy eddig alig ismert kereskedelmi jelenséggel. Történt ugyanis, egy élelmes ortodox zsidó rabbi feltalálta a pénzszerzés eddig nem ismert, de rendkívül hatásos és befektetés nélküli módját.

Ez a rendkívül bölcs rabbi felajánlotta a helybéli élelmiszer-gyártó üzemnek, hogy megfelelő előírások betartása után, az általuk előállított áru csomagolásán feltüntethetik a kóser emblémát. Azaz, mintegy lehetővé teszik az ortodox zsidók számára, hogy olyan élelmiszert vásároljanak, amely az előírásainak megfelelően készült.

Ezért az „ellenőrzésért” természetesen meg kellett fizetni a rabbi idejét és szakértelmét. Hogy mennyit, az hétepcsétes titok. Ez az ötlet futótűzként terjed a világon. Ma már alig lehet levenni a világcégek üzletházai polcáról olyan árut, amely nem viseli valamelyik kóser emblémát. A cégek, az egyszerűség kedvéért, minden általuk készített áru dobozán feltüntetik ezt. Tehát mindenki, függetlenül attól, hogy neológ zsidó, keresztény, atéta, fizeti ezt az adót az ortodox rabbiknak. Ha tetszik, ha nem...

A kanadai Maclean's magazin 2008. december 15-i számában közel négy oldalas cikkben számol be erről a témáról. A Washington Post még 1987. november 2-i cikkében idézi Schulem Rubin rabbi kijelentését: „Kósernek nincs jobb íze, nem egészségesebb, a kóserben nincs kevesebb szalmonella. Ön ehét Holly Farm csirkét áron 39 centért fontonként, majd megízlelheti a kóser csirkét 1,69 dolláros áron. Nem vesz észre különbséget.” Sok pénz van ebben. A vallás nem alapult logikára!

Persze Schulem Rabbi hangja pusztába kiáltott szó maradt. 1960-ban csak 225 gyár fizetett „kóser adót”, 1966-ban 475, 1975-ben már 800. A Chicago Jewish Sentinel 1988 július 7-én írta: „2000-ben ez már egy trillion dolláros üzlet lesz, amelyben a Föld minden nemzete fizeti a Kóser adót. Nagyon kevés cég meri visszautasítani a „felajánlott” inspekción.”

Ma már ott tartunk, hogy 2-3 óriási cég mellett sok helyi ortodox rabbi is önálló „vállalkozásba” kezdett. Tehát rengeteg embléma látható a különböző csomagolásokon, üvegeken. Legtöbbön az U és K betű látható, különböző keretekben. Kanadában divatos a COR jel, ovális keretben. De nem érdemes keresni őket, mert valójában majdnem minden árun van a „kóser adó”.

Persze a mohamedánok sem maradhattak ki egy ilyen jó üzletből. Ők is szervezik az „áldozatokat”. Persze ők egy kicsit később kezdtek, de már Amerikában is jelen vannak, nemcsak a

muzlim országokban. Szerintük az USA-ban már több mohamedán él, mint zsidó, tehát ők többet is kereshetnek az üzletben. Ma már legalább 1000 „HALAL igazolt” produktum kapható az üzletekben. Ez a jel is már sok konzervdobozon látható, persze arab írással is.

Ezt a „rakettet” megállítani már nem lehet. Régi amerikai mondás szerint, ha nem tudod legyőzni őket, csatlakozz hozzájuk. Így nagyon ajánlatos volna a Jézus hitű egyházaknak is teljes erővel csatlakozni ehhez az adózási rendszerhez. Mi sokkal többben vagyunk a „fehér” államokban, mint a zsidók és mohamedánok. Tehát ha minden papunk, lelkészünk, prédikátorunk rendszeresen meglátogatná az üzemeket, gyárakat, megáldani a gépeket, szenteltvízzel meghinteni a vágásra szánt állatokat, a munkásokat, igazgatókat, az üzletek bejáratát, polcait, alkalmazottait, minden anyagi gondunk megszűnne. Ha valaki további pro és con részletekre kíváncsi, óriási irodalmat talál a Google keresőben

Rara Avis

Forrás: Polgár Info, Nemzeti Hírháló

A holokauszt histórián szocializálódott szerint a Szent Korona-tan egy kitalált hagyomány

A cionproli ex-kormányzócső, a mi tudjuk, melyik nép szava gyorsan talált egy ismeretlen magukfaját, aki jól pofon vágta megint a fasiszta, nacionalista magyarokat. Aztán, ha valaki azt mondja rá, hogy mocskos kirekesztő, magyargyűlölő zsidó, - akár sítire is kerülhet. Szóval, ez a kiváló úriember, kimondta, amire annyira vártak a megbízók: az alsóbbrendűek valami röhejes avitt baromságot akarnak betenni az alkotmányba. Aki meg tiltakozik, az antiszemita.

Schmitt Pál köztársasági elnöki beiktatásán elmondott beszédében azt mondta, hogy az Alkotmányból kihagyhatatlan a Szent Korona eszméje, így valószínűleg az új alaptörvény is tartalmaz majd erre való utalást. Na, több sem kellett a derék a cionistáknak. Gyorsan találtak egy ismeretlen liberális értelmiségit akiben, túlbuzog a „magyarszeretet”. A biztosan 100 százalékos magyar származású úriember jól odavágott a magyar birkának: a korona ilyen magas szintre való emelésével nevetéssé válhat Magyarország a nemzetközi szinten. „Az európai országok nem képesek értelmezni azt, hogy egy ország egy tárgy vagy egy ereklye iránt táplál érzelmeket. Más országokban ez elképzelhetetlen a 21. században” - fogalma-

zott. Rakjuk be az Alkotmányba a holokauszt-tant, a zsidók kötelező imádatát, és a menóra kötelező tiszteletét. Aztán az ilyen mondatok miatt megy az üvöltözés, hogy fasiszták, antiszemita, rasszisták. Olyan ez, amikor addig verik az amúgy teljesen békés kutyát, amíg besokall, és elkapja a kínzó kezét. Akkor ki lehet kiáltani gyilkos fenevadnak, és le lehet löni azonnal. Hogy miért haragott, az már senkit sem érdekel.

2010. augusztus 15.

Hunhír.info

Ezt is ellopták: székely kürtőskalácsból gazdagodik egy sorstalan Izraelben

Sorra nyílnak a kürtőskalácsot árusító péküzletek Izraelben, ahol egyre népszerűbb a székelyföldi sütemény.

Az utóbbi három-négy évben egész hálózattá váltak a kürtőskalácsot árusító pékségek. Csak Tel-Avivban öt bolt működik, és a hétvége előtt, péntekenként rendszeresen sorban állnak a vevők, hogy vásároljanak a 22-25 sékelbe, nagyjából 1400 forintba kerülő süteményből.

A siker titka az lehet, hogy az izraeliek kedvelik az édességeket, és az utcán sétálva is szívesen majszolják a kürtőskalácsot - mondta Ofer Vardi izraeli gasztronómiai újságíró.

Az erdélyi édességet a magyar származású (tudjuk ugye, mit jelent az MTI megfogalmazásában a „magyar származású kifejezés?” - a szerk.) Doron Regev honosította meg a közel-keleti országban. Saját és a többi, licence alapján országszerte működő - szám szerint mintegy húsz - bolt Kjortos, a magyar pékség néven hirdeti magát.

A Magyarországon és a Kárpát-medencében ismert ízesítések (diós, mogyorós, kókuszos, fahéjas) mellett Izraelben kapható például pisztáciás, halvás (szézagmagos-mézés édesség) és csokoládés kürtőskalács. (MTI nyomán)

Munkatársunk, Júszeif el-Kudszi kiegészítése:

A történet csak az MTI számára új, mert a a tel-avivi Bográsov utcában (belváros) már évek óta működik a Kürtős - A magyar sütemény boltja nevű héber főliratos cukrászda, amelynek még terasza is van, lásd itt:

A tulaj valóban Doron Regev, aki az izraeli 2-es Csatorna tévéállomásnak adott interjúban (érdemes megtekinteni) elmondta, hogy az apja született Budapes-

ten.

Kuruc.info